

Prezentam in continuare declaratia data de Monica Iacob Ridzi in fata instantei supreme la termenul din data de 9 februarie 2015:

Domnule Presedinte, Onorata Instanta, doresc sa precizez ca imi mentin declaratiile date anterior cu ocazia judecarii pe fond a cauzei si nu doresc sa reiterez acele declaratii inasa, in raport de motivarea instantei si in raport de declaratiile inculpatilor audiatii la termenul anterior, se impun a fi facute cateva precizari suplimentare. Voi incepe punctual.

Am fost acuzata ca in spatele evenimentelor de la 2 MAI a stat initiativa mea si ca eu am fost cea care a dorit cu orice pret realizarea evenimentelor pentru a-mi promova imaginea de om politic. Acest lucru nu este real.

In fapt, Ziua Tineretului era reglementata prin Lege (Legea 425 din 25 octombrie 2004) si prima oara cand am discutat despre acest eveniment a fost in martie 2009 cu Ioana Varsta pe care o cunosteam din 2007 pe vremea cand eu eram europarlamentar. Ioana Varsta mi-a spus ca ar fi important si util ca Ministerul Tineretului si Sportului sa organizeze evenimentele de tineret si sport intr-un mod diferit ca amploare si impact public de ceea ce se organizase anterior (motivand ca Ministerul Tineretului si Sportului era o structura nou creata si trebuia promovata corespunzator). Totodata, Ioana Varsta mi-a spus ca ziua de 2 mai ar fi o buna oportunitate sa comunicam tinerilor informatii despre noul minister, sa oferim identitate comunicationala acestei structuri dar si a atributiilor, responsabilitatilor si competentelor ce ii reveneau.

Arat ca, Ioana Varsta era un bun profesionist in materie de comunicare, iar eu eram proaspat numita ministru si aveam intentia de a promova imaginea acestui minister nou infiintat cat mai bine posibil. Este adevarat ca m-am sfatuit cu ea pentru a-mi da idei de comunicare publica intrucat am avut mare incredere in ea, in expertiza ei pe acest palier. Totodata Ioana Varsta s-a oferit sa se gandeasca la posibile evenimente ce puteau fi organizate cu ocazia zilei de 2 mai. Dupa discutia cu Ioana Varsta, in a doua jumatate a lunii martie tot Ioana Varsta mi-a prezentat mai multe idei reprezentand posibile evenimente de organizat cu ocazia zilei de 2 mai. Am identificat la dosar la filele 258-259 din vol. 25 faptul ca la 17 martie 2009 aceasta a primit un email legat de aceasta tema – Organizarea evenimentelor de la 2 mai. In aceeasi perioada, unii angajati ai ministerului mi-au spus ca urmeaza Ziua Tineretului si conform legii este obligatia noastra sa organizam evenimente in aceasta zi. Aceste fapte arata ca initiativa nu a fost a mea. Am fost de acord cu organizarea evenimentelor pentru ca era o obligatie legala.

Am fost acuzata si s-a retinut si de catre instanta de fond ca eu am avut initiativa externalizarii serviciilor. Acest lucru este fals.

Domnule Presedinte, la inceputul discutiilor purtate in minister, in legatura cu organizarea evenimentelor de la 2 mai, nu s-a pus nicio secunda problema externalizarii serviciilor, intentia mea fiind aceea de a desfasura evenimentele prin structurile proprii ale ministerului. La aproximativ 2 saptamani de la debutul organizarii evenimentelor prin structurile proprii, pe la mijlocul lunii

aprilie 2009, Ioana Varsta, Dan Toia si Paul Diaconu mi-au comunicat ca structurile proprii ale ministerului nu aveau capacitatea sa organizeze evenimentele de la 2 mai intr-un mod eficient financiar si ca ar fi necesara externalizarea acestor servicii.

Asadar, acestia mi-au spus ca daca evenimentele s-ar organiza de catre minister banii s-ar fi cheltuit oricum fara a putea respecta criteriul de eficienta prevazut in buget si anume implicarea unui numar cat mai mare de tineri si daca am fi externalizat serviciile am fi putut obliga firmele organizatoare sa atraga un numar de beneficiari ai serviciilor care daca n-ar fi fost atins ministerul nu ar fi platit nimic. Angajatii sus mentionati m-au convins ca acesta era singurul mod de cheltuire eficienta a banului public si ca ar fi fost o nesabuinta daca as fi insistat in organizarea evenimentelor prin structurile ministerului. Toate aceste lucruri m-au convins tinand cont si de experienta oamenilor cu care vorbeam, ca externalizarea era solutia cea mai eficienta in conditiile date.

Al treilea lucru pe care doresc sa-l subliniez tine de perceptia, reprezentarea mea in legatura cu externalizarea serviciilor.

Domnule Presedinte, formatia mea este de jurist. Am terminat facultatea de drept si, este adevarat sunt si absolvent de stiinte economice, insa niciodata in afara de contabil la o firma privata, nu am desfasurat activitati pe palierul de achizitii publice si nu aveam conostinte de specialitate pe acest domeniu. La momentul la care angajatii mi-au spus ca ar fi bine sa externalizam serviciile am crezut ca este corect sa cerem parerea ANRMAP pentru a avea o garantie in plus asupra procedurilor de urmat.

Arat ca dl Toia Dan mi-a spus ca se poate face externalizarea serviciilor fie prin metoda achizitiei directe prevazute in anexa 2B a OUG 34/2006 fie prin metoda selectie de oferta. Nu m-am limitat doar la opinia dlui Toia ci am cerut ca angajatii ministerului, respectiv Toia si Diaconu sa mearga personal la ANRMAP pentru a se consulta cu specialistii de acolo si a decide varianta legala de urmat.

Nu doresc sa revin la declaratia pe fond si la demersurile concrete pe care le-am facut la ANRMAP, insa vreau sa reafirm in fata dvs, in mod clar, ca dupa ce angajatii ministerului s-au intors de la ANRMAP si mi-au spus ca da, si opinia ANRMAP era sa externalizam serviciile de organizare a evenimentelor prin atribuirea unor contracte catre firme private, am fost convinsa ca acesta este singurul mod in care putem cheltui eficient banii prevazuti in buget. Aceasta e fost reprezentarea mea.

In plus, ca argument suplimentar am transmis ca nu vom mai plati niciun ban nici Directiilor Judetene pentru Tineret si nici Directiilor Generale din minister care se ocupasera pana la acel moment de organizarea evenimentelor prin structurile proprii.

In legatura cu acuzatia din motivarea instantei legata de faptul ca Directia Generala Programe, Proiecte si Centre Teritoriale pentru Tineret ar fi organizat „cu costuri minime” evenimentele. Acest lucru nu este adevarat.

Arat ca, in fapt, Directia Generala Programe, Proiecte si Centre Teritoriale pentru Tineret nu previziona „costuri minime” pentru eveniment, ci dimpotriva ! Aceste aspecte reies cu claritate din documentele intocmite de

aceasta Directie care se afla la dosar (vol 29, filele 91-94). Din aceste liste, reiese ca Directia Generala Programe, Proiecte si Centre Teritoriale pentru Tineret a propus sa fie alocate si cheltuite sume si de sapte ori mai mari decat cele solicitate de catre Directiile Judetene pentru Tineret.

In acest mod Directia Generala Programe din minister urma sa aloce Directiilor Judetene pentru Tineret aproape 1.000.000 lei fara niciun criteriu de eficienta, suma alocata ar fi atras un numar mic de participanti in raport cu costurile.

Am fost acuzata inclusiv ca eu as fi comunicat deciziile mele prin intermediul Ioanei Varsta sau al Ilenei Cazan. Acest lucru nu este adevarat.

Eu am numit-o pe Ioana Varsta coordonatorul organizarii evenimentelor , insa niciodata nu le-am spus angajatilor ca ea va fi cea care transmite deciziile mele ci ea trebuia sa depuna toate diligentele alaturi de sefii de directii pentru o eficienta si legala organizare a evenimentelor de la 2 mai.

Cand am avut ceva de transmis, am transmis personal. Si acest lucru s-a intamplat o singura data in legatura cu aceste evenimente. Asa cum am mentionat anterior la 2 saptamani de la debutul organizarii evenimentelor prin structurile proprii, dupa ce s-a luat decizia externalizarii serviciilor de organizare a evenimentelor, am participat pentru scurt timp la o sedinta de organizare a evenimentelor si am comunicat angajatilor ca se vor externalize serviciile de organizare si nu mai cheltuim niciun ban prin structurile proprii. In legatura cu Ileana Cazan, Domnule Presedinte, arat ca nu a avut nicio atributie in legatura cu organizarea evenimentelor de la 2 mai. Coordonatorul activitatilor era Ioana Varsta. Arat totodata, ca nici email-urile pe care Ileana Cazan le-a primit de la angajati in legatura cu organizarea Zilei Tineretului nu mi le-a transmis, acest aspect este confirmat de catre dna Cazan in declaratia data la DNA.

O alta idee pe care doresc sa o subliniez se refera la acuzatia ca as fi fost parte a procesului de simulare a procedurii de achizitie.

Domnule Presedinte, de la momentul la care am purtat discutia legata de externalizare si modalitatea de achizitie si pana la momentul semnarii contractelor, nu am avut nicio implicare in realizarea procedurilor concrete de achizitie. Toti martorii audiati confirma acest lucru. Interceptarile discutiilor ambientale dintre Lelia Preoteasa si Marius Marcuta, fara ca eu sa fiu de fata, demonstreaza acalasi lucru, si aici citez exact, ce ii spunea dl Marcuta Marius Leliei Preoteasa " Deci, chestiunea este ca ea (se referea la ministru) NU stie ca s-a facut pe genunchi treaba! Tu poti intelege chestia asta? Ea NU cum s-a facut, ea stie ca s-a facut!".

Nu aveam nici expertiza, nici timpul necesar sa ma ocup in concret de fapte, actiuni, documentatii tinand de procedura de achizitie, atributii in sarcina concreta a departamentelor de specialitate.

Domnule Presedinte, este impropriu sa-i ceara cineva unui ministru sa raspunda pentru tot ceea ce tine de aparatul din subordinea sa. Practic, nu exista posibilitatea concreta de a face tot ce tine de o procedura de achizitie un singur om, respectiv ministrul asa cum se intelege din rechizitoriu care a fost preluat integral in motivarea instantei de fond.

Domnule Presedinte, ministerul derula in acel moment zeci de evenimente in paralel, atat pe zona de sport cat si pe cea de tineret. Aveam 267 de directori in subordinea mea si peste 5000 de angajati. Am avut un program foarte

aglomerat in acea perioada, participam la sedintele pregatitoare de guvern si sedintele de guvern, la sedinte organizate pt cresterea gradului de absorbtie a fondurilor europene, sedinte privind procesul de descentralizare precum si alte intalniri cu oficiali, presedinti de federatii sportive. Totodata, in perioada in care s-au intocmit documentele cu privire la acesta achizitie eu ma efectuat o serie de deplasari atat in tara cat si in strainatate.

Aceste aspecte le-am dezvoltat pe larg in declaratia mea data in fata instantei de fond si in memoriul depus la aceeasi data si nu vreau sa revin asupra lor. Vreau doar sa reaffirm clar un lucru:

Nu am stiut nici cum si nici in ce mod s-a derulat procedura de achizitie, nu am cunoscut nimic legat de societati, de administratorii lor, lucru pe care si ei il recunosc.

Nu am cunoscut nimic despre modul de intocmire a documentelor ori antedatara in scrisurilor. Nu am avut nicio legatura cu acest proces, cu aceste proceduri. Am cunoscut numele firmelor si sumele din contracte abia la momentul semnarii contractelor.

Doresc sa subliniez ca la momentul la care semnam documentele eram atenta sa verific daca acestea purtau toate semnaturile persoanelor abilitate din minister si viza de CFP inainte de a le semna. In marea lor majoritate acestea nu purtau data la momentul la care imi erau prezentate la semnat. Data se punea ulterior si niciodata nu am verificat ce data purta un document anume pentru ca nu am banuit niciun angajat ca ar pune o alta data decat cea reala.

Vreau sa mai mentionez un lucru, la acel moment nu am stiut de practica existenta in minister (care am inteles din declaratiile unor inculpati si martori ca exista si in alte ministere) ca documentele sa poarte data momentului cand a inceput intocmirea lor.

O ultima precizare, niciodata nu am fost informata ca vreun document a fost facut de mai multe ori, eu primeam doar varianta lui finala.

In legatura cu acuzatia ca as fi intocmit in fals anumite documente doresc sa arat ca nu am intocmit absolut niciun document si nici nu am instigat direct sau indirect pentru intocmirea documentelor cu privire la achizitia respectiva. De altfel, nici unul dintre inculpati sau martori nu sustine ca le-as fi cerut sa intocmeasca documentele intr-un fel anume. Dau un singur exemplu: Ordinul nr. 477 din 10 aprilie 2009 care se presupune ca l-am intocmit eu in fals. Si pe acest document ca pe majoritatea documentelor este scris pe verso cine l-a intocmit si avizat, niciunul dintre angajatii care l-au intocmit sau avizat nu m-au mentionat ca le-as fi cerut sa intocmeasca acest document.

Inca o precizare: prin acest Ordin s-a constituit Comisia de Evaluare a ofertelor. Din aceasta comisie au facut parte 4 angajati pe care eu i-am cunoscut doar in instanta cand au fost audiati ca martori. Cum sa fiu acuzata de faptul ca as fi dorit sa atribui in mod nelegal niste contracte numind in Comisia de Evaluare a ofertelor 4 persoane pe care nu le cunosteam?

O ultima precizare legata de acest subiect este ca nici una dintre cele 4 persoane nu m-a indicat ca le-as fi solicitat/determinat/instigat sa faca ceva nelegal. Dimpotriva, chiar presedinta Comisiei de Evaluare a spus ca si ceilalti membrii de altfel, ca nu a avut niciun fel de discutie cu mine iar atribuirea a facut-o in mod legal, criteriul fiind pretul cel mai mic.

O scurta precizare cu privire la sumele prevazute in buget

In Legea bugetului de stat pe anul 2009, pentru Programul P2, respectiv Program de sustinere a actiunilor tineretului a fost prevazuta suma de 11.400.000 lei. Rezultatele asteptate prevazute in buget erau reprezentate de implicarea unui numar cat mai mare de tineri, iar numarul de beneficiari ca urmare a cheltuirii acestei sume era de 30.000. Cu alte cuvinte, indicatorul de eficienta al fundamentarii si cheltuirii banilor aferenti capitolelor bugetare dedicate actiunilor pentru tineret, nu putea fi cuantificat altfel decat prin "cheltuiala per participant". Practic, cu cat erau mai multi beneficiari, cu atat erau cheltuiti mai eficient banii publici.

Toate actiunile (inclusiv actiunea de la 2 Mai) care au fost fundamentate si organizate pe parcursul anului 2009, au avut ca punct de plecare "cheltuiala per participant", aspect care se regaseste in fundamentarea bugetului pe 2009, dar si in continutul clauzelor contractuale ce formeaza obiectul acestei cauze.

Va rog sa orservati urmatoarele:

In buget a fost prevazuta suma de 11.400.000 lei pentru a atrage un numar de 30.000 de tineri beneficiari la evenimentele organizate.

Practic cu suma de 3.120.000 lei cat reprezinta valoarea celor 3 contracte incheiate cu firmele care urmau sa organizeze ziua tineretului, ar fi trebuit atrasi 7.895 tineri beneficiari la evenimentele organizate. Dar prin contractele incheiate de catre MTS s-a prevazut atragerea unui numar de 37.000 de tineri beneficiari, mult mai mult decat numarul de beneficiari avuti in vedere daca s-ar fi cheltuit intreaga suma alocata prin buget.

Cu alte cuvinte, putem spune ca prin cheltuirea 3.120.000 lei (17,37 % din bugetul total alocat Programelor pentru tineret de 18.000.000 lei si 26% din Programul de sustinere a actiunilor pentru tineret P2, in valoare de 11.400.000 lei), raportat la rezultatul obtinut, respectiv participarea unui numar de peste 94.000 de tineri s-a depasit de trei ori tinta de eficienta de 30.000 de tineri beneficiari, stabilita a fi atinsa prin cheltuirea intregii sume de 11.400.000 lei, alocate in anul 2009 acestui program - ceea ce conduce si la concluzia evidenta a cheltuirii cu eficienta a banului public.

Toata aceasta constructie trebuie avuta in vedere la analiza acestui dosar, a situatiei de fapt descrisa, orice alta analiza fiind rupta din contextul factual general si depasind sfera concludentei si rigorii unui proces penal.

Esenta acestui dosar, din cate inteleg, este ca s-ar fi cheltuit ineficient banii publici. Ca s-ar fi supraevaluat cheltuielile.

Domnule Presedinte, am constatat ca nici procurorii si nici instanta de fond nu au inteles principiile economiei si eficientei utilizarii fondurilor publice pentru actiunile de tineret.

Cand mi s-a comunicat de catre reprezentantii Directiilor de specialitate ca este necesara externalizarea serviciilor - ca singura modalitate de a cheltui in mod eficient si economic banii publici, s-a avut in vedere si „externalizarea riscului”. Mi s-a spus ca, daca evenimentele sunt organizate de catre Directiile de specialitate din Minister, sumele prevazute vor fi cheltuite oricum, fara vreun criteriu de eficienta, criteriu care, in cazul nostru, era dat de numarul total de participanti si beneficiari ai evenimentelor. Ori, in cazul externalizarii serviciilor, exista posibilitatea introducerii unei clauze in contracte, prin care s-ar fi stipulat faptul ca suma totala platita catre firmele respective dupa realizarea evenimentelor era in functie de numarul de participanti si beneficiari ai

evenimentelor. Cu alte cuvinte, daca la evenimentele organizate de catre firme participau doar jumătate din beneficiari, suma ce trebuia platita ar fi fost jumătate din valoarea initiala a contractelor. Iar daca evenimentul nu atragea niciun participant, nu se achita nimic. Astfel de clauze s-au si stipulat in contractele incheiate cu numerele 13, 14 si 15 din 22 aprilie 2009.

In plus, asa cum am mai aratat, prin cele trei contracte s-a prevazut atragerea unui numar de 37.000 participanti, mai mult decat numarul total prevazut daca s-ar fi cheltuit intreaga suma alocata prin buget la capitolul respectiv.

In concluzie, firmele carora le externalizam serviciile de organizare a evenimentelor (si nu Ministerul Tineretului si Sportului) plateau costurile de organizare si puneau efectiv in practica evenimentul (asumandu-si si „riscurile de organizare”), urmand ca, daca evenimentul se ridica la cerintele de participare stipulate expres in contract, sa le fie platite de catre Minister (ulterior) pretul contractului, in caz contrar, daca evenimentul nu atragea participanti, firmele (si nu Ministerul Tineretului si Sportului) pierdeau toate sumele investite, fara ca Ministerul sa fie obligat sa suporte vreo suma din bugetul public.

In acesta lumina doresc sa mai fac doua precizari:

Am fost de acord cu propunerea compartimentelor de specialitate de a externaliza serviciile de organizare a evenimentelor de la 2 mai numai dupa ce m-am asigurat ca atribuirea contractelor este perfect legala si ca este singura modalitate in care banii publici puteau fi cheltuiti eficient si economic prin introducerea „clauzelor de risc” mentionate.

A doua precizare pe care doresc sa o aduc este ca pe parcursul derularii contractelor si in lumina acestei idei tinand de „riscul contractelor”, nu am fost de acord cu acordarea de avansuri catre firme, tocmai pentru ca riscul Ministerul Tineretului si Sportului sa nu existe (sa fie zero).

In motivarea sentintei se preia acuzatia din rechizitoriu care spune ca am dispus plata catre cele 2 firme care au organizat evenimentele.

Asa cum se stie, dispunerea unei plati se efectueaza odata cu semnarea ordonantarii de plata. Ori, eu nu am semnat ordonantarile de plata prin care sa se fi dispus efectuarea platilor catre firme, lucru pe care l-am demonstrat cu ocazia administrarii probatorului in aparare, dar si cu martorii Pene Livia Mihaela, Cazan Ileana si Serbanescu Daniel care au confirmat acest aspect.

In legatura cu doua ordonantari de plata, rog a fi avute in vedere urmatoarele imprejurari:

La data de 11 mai 2009 eu eram plecata din tara la Bruxelles si nu aveam cum sa semnez aceste ordonantari de plata.

La data de 11 mai 2009 a fost aplicata viza de Control Financiar Preventiv (C.F.P.) de catre controlorul delegat de la Ministerul Finantelor Publice, fapt care este atestat in registrul tinut de doamna Raileanu Carmen. Este evident ca, doar dupa aplicarea acestei vize, ar fi trebuit ca eu sa semnez, tot in ziua de 11 mai 2009, ori, asa cum am aratat, la acea data, eu nu ma aflam in tara. Cred ca este importanta si mentionarea declaratiei data de doamna Carmen Raileanu pe parcursul urmaririi penale prin care se certifica faptul ca „lipsea semnatura ordonatorului principal de credite in data de 11 mai 2009” cand a aplicat viza C.F.P. Eu nu aveam, obiectiv, cum sa semnez ordonantarile de plata pe 11 mai 2009, asa cum sustin procurorii in Rechizitoriu si a fost preluat acest aspect si de catre instanta de fond in motivare, intrucat nu ma aflam in tara,

iar acest aspect este confirmat de adresa primita de la TAROM pe care am depus-o la dosar din care rezulta pe pe 11 mai eram la Bruxelles. Totodata, tin sa subliniez ca eu nu am stiut ca s-a facut plata.

Mentionez ca, inca de la intoarcerea mea de la Bruxelles, in 12 mai 2009, mi s-au prezentat spre semnare ordonantarile de plata, inasa am refuzat a le semna, in aceeasi zi solicitand Autoritatii Nationale pentru Reglementarea si Monitorizarea Achizitiilor Publice sa efectueze un control pentru a verifica toate achizitiile din acel an, iar in acest sens exista adresa catre ANRMAP nr 331/12.05.2009 care se afla la dosar.

In legatura cu cea de-a treia ordonantare de plata datata din 21 mai 2009 pe care am depus-o ca proba, arat ca nici pe aceasta nu am semnat-o. In ziua de 21 mai 2009 m-am aflat la Izvorani, la o sedinta a Comitetului Olimpic si Sportiv Roman, cu toate federatiile sportive; in plus, nici nu se punea problema sa semnez cea de-a treia ordonantare, din moment ce refuzasem sa le semnez pe primele doua si dispusesem, la 12 mai 2009, un control din partea Autoritatii Nationale pentru Reglementarea si Monitorizarea Achizitiilor Publice.

In context, arat ca ordonantarile in original, nesemnate, au fost predate de catre mine urmatorului Ministru, doamnei Sorina Luminita Placinta, prin procesul-verbal nr. 596 / 19 august 2009, in aceeasi zi in care, prin procesul-verbal nr. 595 / 19 august 2009, s-a semnat si protocolul de predare-primire a documentelor referitoare la activitatea Ministerului.

In legatura cu aceste 3 plati dl Diaconu Paul confirma in declaratia data in fata instantei la data de 14 martie 2012 ca le-a „ordonat” angajatilor sa faca plata mai repede (...)

Domnule presedinte, **doresc sa fac o precizare pe care am omis sa o mentionez in declaratia data pe fond: am constatat ca aceste plati nu au fost singurele pe care dl Paul Diaconu si directia pe care o conducea le-a facut fara ca eu sa fi semnat ordonantarile de plata.** In acest sens va rog sa observati ca in decizia Curtii de Conturi nr. 30.390/30.08.2010, depusa ca proba in aparare pe fond, in data de 06.11.2013, au fost mentionate mai multe plati efectuate de catre angajatii din directia economica al carei director general era dl Paul Diaconu, fara ca ordonantarile de plata sa fi fost semnate de catre ministru. (...) De altfel dl Paul Diaconu, in declaratia data in fata instantei de fond in data de 14 martie 2012, recunoaste ca a facut circa 600 de plati nelegale, fara ca ordonantarile de plata sa fie semnate de catre ministru: „Ulterior, in septembrie 2009 Curtea de Conturi a efectuat 2 controale, tematic si de fond, si, din cate imi amintesc, la cel de fond concluzia a fost ca se poate da descarcare de gestiune, desi circa 600 de documente nu purtau toate semnaturile necesare, in principal a ordonatorului de credite”

Vreau sa mai lamuresc un ultim aspect legat de acest subiect. Va intrebati probabil, cum a fost posibil ca un director dintr-un minister sa faca plati fara ca acestea sa fie dispuse in mod legal de catre ordonatorul de credite prin semnarea ordonantarilor de plata?

Acest lucru a fost posibil din cauza ordinului nr 528 dat de Ministrul Finantelor Publice in data de 19 martie 2009. Din momentul aparitiei acestui ordin la Trezorerie nu mai era obligatorie prezentarea ordonantarii de plata semnata de catre ordonatorul de credite. Practic plata se facea doar in baza ordinului de plata emis de catre directorul economic. Cred ca nimeni nu isi imagina ca un

director dintr-un minister isi permitea sa faca platile dupa bunul plac, peste vointa ministrului.

In legatura cu acuzatia de la pag 689 din sentinta si anume ca in paralel as alocat si platit suma de 304.652,04 RON cu TVA structurilor proprii din cadrul Ministerului Tineretului pentru organizarea aceluiasi eveniment. Aceasta acuzatie nu este reala si nici sustinuta probatoriu.

La momentul la care s-a decis externalizarea serviciilor de organizare a evenimentelor am participat pt scurt timp la o sedinta si am comunicat faptul ca am decis sa nu mai fie alocata nicio suma de bani structurilor din minister, intelegand ca, prin externalizare, firmele (oricare urmau sa fie acelea) care ar fi urmat sa se ocupe de organizarea evenimentelor, ar fi urmat sa acopere, integral, cheltuielile de organizare. Ulterior acestei sedinte, doamna Claudia Radu (director al Directiei Generale Programe, Proiecte si Centre Teritoriale pentru Tineret) m-a contactat si mi-a comunicat existau judete care organizau evenimente de traditie de cativa ani de zile, evenimente care nu urmau a fi organizate de catre firme si pe care Directiile Judetene insistau sa le organizeze si in 2009, si ca Directiile Judetene pentru Tineret doreau sa organizeze activitati si in alte localitati decat resedintele de judet. In acest sens, dna Claudia Radu mi-a propus alocarea doar a sumei de 5000 RON pe judet dintr-un alt capitol bugetar in care erau prevazute sume pentru Directiile Judetene pt Tineret (suma alocata directiilor reprezinta 0,33 % din bugetul respectiv). Precizez ca aceste sume au fost alocate pentru organizarea altor evenimente, total diferite de ceea ce urmau sa organizeze firmele. De altfel, in dosarul de urmarire penala, se gasesc „notele de oportunitate” intocmite de catre directiile de tineret din care rezulta ca judetele au organizat alte actiuni fata de cele mentionate in contractele cu firmele implicate in organizare.

Doresc sa mai fac precizarea ca, **o parte din aceste sume alocate Directiilor Judetene pentru Tineret au ramas necheltuite si au fost returnate Ministerului Tineretului si Sportului dupa organizarea evenimentului de la 2 Mai desi suma alocata este integral inclusa in prejudiciul stabilit de catre DNA.**

O ultima precizare importanta, suma de 304.652 RON este compusa din 245.000 RON, bani care s-au alocat catre Directiile Judetene pentru Tineret, iar diferenta este data de sumele de bani cheltuite de Directia Programe Studenti si Directia Generala Programe, Proiecte si Centre Teritoriale pentru Tineret.

Cu privire la aceasta diferenta, arat ca, **personal, am refuzat sa semnez si aceste ordonantari de plata in acest sens, s-a pronuntat si Curtea de Conturi care a ajuns la concluzia ca „sumele respective au fost cheltuite fara ca Ministrul sa semneze ordonantarile de plata”.** In acest sens am depus ca proba in aparare pe fond in data de 06.11.2013 decizia Curtii de Conturi nr. 30.390/30.08.2010, (filele 87-101 din Biblioraftul nr 1). Fac precizarea ca, in volumul 19 si vol 26 se gasesc aceste ordonantari de plata nesemnate de mine. Si aceste sume au fost incluse in prejudiciul stabilit de catre DNA desi conform deciziei Curtii de Conturi ele au fost recuperate deja!

Cu privire la ordonantarile de plata am adus dovada cu ocazia administrarii probatoriului in aparare ca ordonantarile de plata in original, nesemnate de catre mine, au existat la Ministerul Tineretului si Sportului, iar reconstituirea

lor de catre angajati s-a realizat nejustificat, nelegal, fara acceptul meu si fara a da dispozitie in acest sens. Exista la dosar adresa MTS nr 1117/18.07.2013 catre ICCJ prin care confirma inexistenta unui ordin de ministru pentru reconstituirea ordonantarilor de plata. Doresc sa fac precizarea ca nu am stiut ca ordonantarile de plata au fost reconstituite, am aflat acest aspect la momentul cand am studiat materialul de urmarire penala.

Inca o precizare importanta: martora Comsa Corina minte cand spune in declaratia data la DNA ca s-a intalnit cu mine in minister in data de 8 iulie 2009 cand a semnat ordonantarile de plata reconstituite si eu i-as fi confirmat ca semnasem ordonantarile originale. **Acest lucru nu este adevarat intrucat eu in data de 8 iulie 2009 NU am fost deloc la ministru.** In data de 8 iulie 2009 dimineata am fost audiata la Comisia parlamentara de ancheta in Parlamentul Romaniei iar dupa audierea din comisie am plecat direct la sedinta de guvern care s-a incheiat seara tarziu si nu am mai revenit in minister. Nu in ultimul rand, cum as fi putut sa ii confirm ca ordonantarile de plata originale fusesera semnate de catre mine cand ele se aflau pe biroul meu, refuzasem sa le semnez si le-am depus dnei ministru Placinta prin proces - verbal de predare primire dupa demisia mea.

In legatura cu prezenta mea in spotul de promovare a evenimentelor exista un element nou fata de ceea ce am declarat la instanta de fond.

Am depus la dosar o Decizie a C.N.A din care rezulta ca spot-ul in care apare un ministru nu poate fi considerat "spot de promovare a imaginii acelu ministru ca om politic" (raspunsul CNA nr 13862/08.01.2014). Prezenta mea in spotul de promovare a evenimentului Ministerului Tineretului si Sportului s-a datorat strategiei de imagine privind promovarea acestui eveniment si, implicit, acestei noi infiintate structuri guvernamentale si nicidecum a imaginii mele ca om politic.

Vreau sa precizez ca initial nu am fost de acord sa apar in spotul de promovare a evenimentelor am cerut sa se caute alte variante. Dupa un timp mi s-a comunicat ca propunerea era sa apara Dan Bittman, Maria Dinulescu si Ilie Nastase, dar ca Ilie Nastase refuzase sa apara in acest spot pentru ca apare intr-un alt spot al ministerului din campaniei „Romania in miscare” care se desfasura in aceeaasi perioada si nu dorea sa se creeze confuzie intre evenimente. In acel moment, Ioana Varsta a spus ca ar fi bine sa apar eu in acel spot invocand ca sunt tanara, ca am notorietate, ca sunt reprezentantul ministerului si, potrivit dispozitiilor art. 2 din Legea nr. 425/2004, aveam obligatia sa difuzam „prin mijloacele de informare în masă, materiale care vizează domeniile de interes ale tineretului” si ca si alti ministrii apar in spoturile de promovare a evenimentelor ministerelor pe care le conduc.

Gasesc hilara acuzatia ca mi-as fi promovat imaginea de om politic. In acelasi context arat ca sunt hilare si consideratiile conform carora, in stirile din acele zile, s-ar fi promovat imaginea mea in conditiile in care, stirile televiziunilor nu pot fi platite iar Ministerul Tineretului si Sportului nu a achizitionat „pachete de stiri”. In plus, este notoriu faptul ca orice jurnalist are tendinta sa ia interviu ministrilor, secretarilor de stat, persoanelor cu notorietate public. In stirile din acele zile au aparut si cei 2 secretari de stat Octavian Bellu si Razvan Bobeanu si subsecretarul de stat Constantin Neagu. Ar fi fost absurd, sa le interzic sa acorde interviuri sau sa participe la omisiuni. Era obligatia noastra sa vorbim

despre minister si evenimentele ministerului.

Totodata, arat ca niciodata nu am discutat cu Ioana Varsta despre promovarea mea, intrucat niciodata nu s-a pus problema promovarii imaginii mele de om politic la evenimentele de la 2 Mai. Acest lucru este confirmat de toti martorii si inculpatii audiati in cauza. Pe de alta parte, spotul nu a fost filmat decat dupa semnarea si asumarea de catre societati si MTS a contractelor.

In legatura cu acuzatia ca as fi solicitat sa fie chemat la minister IT-tul pentru a accesa fara drept sistemul informatic al ministerului si a sterge email -uri din calculatoarele angajatilor doresc sa precizez ca

discutiile la care face referire dl Diaconu, in declaratia din data de 12 ianuarie 2015, cu privire la stergerea email-urilor, nu s-au purtat in prezenta mea. Discutiile au fost purtate de Paul Diaconu, Dan Mesina si Marcuta Marius la minister cand dl Mesina fusese chemat de catre dl Marcuta, la initiativa dansului, asa cum reiese din declaratia data in fata instantei. La momentul la care interceptarile ambientale redau si conversatii purtate de mine sau in prezenta mea, emailurile fusesera deja sterse, conform declaratiilor lui Paul Diaconu, Marcuta Marius si Lelia Preoteasa care sustin in discutiile interceptate ambiental ca isi stersesera email urile cu aproximativ 2 luni inainte, imediat dupa ce se organizasera evenimentele de la 2 mai dar sustineau ca desi ei isi stersesera email-urile procurorii aveau un biblioraft plin de email uri. In aceste conditii, ce sens ar mai fi avut sa ma intereseze stergerea vreunui email din calculatoarele angajatilor daca mai multe persoane confirmasera detinerea acestora de catre procurori? De altfel stergerea emailurilor imediat dupa organizarea evenimentelor in luna mai, deci cu 2 luni inainte de discutiile inregistrate ambiental rezulta si din interceptarea ambiental din 15.07.2009 intre Marius Marcuta si Preoteasa Lelia.

Domnule Presedinte eu personal nu am cerut nimanui stergerea niciunui email si nu am incurajat acest comportament. Din discutiile cu angajatii incercam sa inteleg ce se intamplase cu adevarat in legatura cu organizarea evenimentelor de la 2 mai. Chiar Dan Mesina, IT-istul ministerului a confirmat ca nu i-am cerut sa stearga emailuri si nici nu ne-am intalnit in seara in care Marcuta i-a cerut sa vina la minister. Marius Marcuta, la randul lui, a declarat, in mod repetat ca nu i-am cerut sa stearga emailuri si nici sa acceseze calculatoarele salariatilor, fiind initiativa lui aceea de al chema pe Mesina la minister. Dupa motivarea hotararii fondului, vazand care sunt fragmentele de interceptare pe care instanta si-a intemeiat aprecierea ca as fi instigat la acces in calculatoarele salariatilor, am constatat ca transcrierile utilizate au fost retinute trunchiat, rupte de context, cum de altfel, sunt rupte si din contextul discutiei care se purta in seara zilei de 13 iulie 2009, intrucat frazele din procesul verbal de transcriere, in succesiunea expusa, nu au legatura una cu cealalta si nu au logica. Toate aceste argumente ma fac sa cred ca interceptarile redade in procesele verbale examinate reprezinta, de fapt un colaj. Si in concluziile depuse la instanta de fond am invocat si demonstrat o serie de inadvertente legate de modul dramatic defectuos in care interceptarile au fost transcrise.

Avocatii mei, au identificat un numar foarte mare de neconcordante, inexactitati si vicii ale materialului transcris dupa interceptarile discutiilor ambientale. Aceste inexactitati se refera la faptul ca sunt atribuite fraze intregi unor alte persoane decat cele care le-au rostit, sunt „compilate” fraze in

continuarea unor idei disparate, fara legatura logica si sunt denaturate sensuri de fraza intr-un mod nepermis.

Transcrierea s-a facut, asa cum se poate constata din materialul de urmarire penala aflat la dosar, intr-un mod defectuos, au existat doua forme ale unuia dintre procesele verbale de transcriere, cu forme total diferite, iar in a doua forma, cea considerata corecta de catre procurori, au fost identificate deficiente majore de transcriere. Domnule Presedinte, NU am cerut nimanui sa acceseze fara drept sisteme informatice si nici sa stearga e-mail-uri fara drept.

In legatura cu chemarea la MTS a unor angajati dupa audierea de la DNA

In primul rand doresc sa fac precizarea ca sefa de cabinet, Ileana Cazan era cea care punea la dispozitia DNA toate documentele pe care DNA le solicita si tot prin ea erau citati la DNA pentru a fi audiati angajatii ministerului. Motivul pentru care, la un moment dat Lelia Preoteasa a fost sunata si chemata la MTS deoarece DNA a emis o adresa catre MTS prin care a solicitat MTS sa puna la dispozitia DNA anumite inscrisuri prin doamna Lelia Preoteasa. Doamna Lelia Preoteasa fusese deja audiata la DNA si era citata din nou pentru a fi audiata.

Nu am chemat pe nimeni sa chestionez in legatura cu mersul anchetei de la D.N.A. Va reamintesc ca eram Ministru, si deci conducatorul unui Minister asupra caruia se declansase un val mediatic de contestare fara precedent. Era firesc sa ma intereseze ce se intampla in Ministerul pe care il conduceam, si intentia mea era sa imi linistesc subalternii si sa ii determin sa continue activitatea in Minister, fara emotii suplimentare. Incercam sa inteleg din discutiile cu Lelia Preoteasa daca a fost pusa sub acuzare, pentru a putea dispune masurile prevazute de lege in acest sens, conform Codului Muncii.

Va reamintesc si faptul ca am dispus un audit in Minister si voiam sa stiu ce se intamplase cu adevarat in cadrul Directiilor.

In plus, am pus la dispozitia D.N.A toate datele, documentele, informatiile ce mi s-au cerut, niciodata neintentionand sa obstructionez ancheta si neinteresandu-ma in mod special de ancheta. Repet, pe mine ma interesa ce se intamplase cu ocazia organizarii evenimentelor si voiam sa imi linistesc subalternii. Acest lucru reiese si din interceptarea discutiilor cu Lelia Preoteasa, pe care am linistit-o si careia i-am spus ca "aflu unele lucruri abia acum", cu ocazia discutiilor cu ea. Pe Lelia Preoteasa, de ex, a chemat-o Ileana Cazan pentru a ii da documentele solicitate de catre DNA dar si intrucat fusese chemata la D.N.A de 5-6 ori, acest lucru mi-a dat de gandit, am crezut ca a fost pusa sub invinuire si ca poate imi ascunde acest lucru, si voiam sa stiu pentru, ca eventual, sa iau masurile ce se impun. Alti angajati au fost rugati sa treaca pe la minister pentru ca eu demisionasem din functia de ministru, eram in curs de predare a documentelor ministerului si am dorit sa le aduc la cunostinta personal ca am demisionat si sa ii rog sa continue activitatea.

In finalul declaratiei, doresc sa fac 3 comentarii cu privire la declaratia inculpatului Diaconu Paul de data trecuta:

Adoptarea HG 478/22.04.2009 nu are nicio legatura cu organizarea Zilei Tineretului, asa cum in mod nereal dl Diaconu Paul sustine. Dl. Diaconu confunda evenimentele organizate de MTS in acea perioada. Organizarea zilei

tineretului s-a facut asa cum am aratat deja in baza legii 425/25.10.2004, lege invocata atat in nota de oportunitate cat si in nota de fundamentare privind organizarea zilei tineretului din 2 Mai 2009. Nici in nota de oportunitate, nici in nota de fundamentare pe care dl Diaconu Paul, conform declaratiilor date a modificat-o din proprie initiativa nu apare mentionat HG 478/22.04.2009.

Adoptarea Hotararii de Guvern nr 478/22.04.2009 prin care au fost introduse 2 noi litere in HG 1721/2008 cu urmatorul cuprins : „organizeaza evenimente in vederea promovarii programelor de tineret” si „organizeaza evenimente in vederea promovarii programelor de sport” era necesara pentru organizarea altor evenimente, altele decat ziua tineretului care se organiza, asa cum am mentionat, in baza legii 425/2004.

Ministerul organiza zeci de evenimente in paralel atat pe zona de tineret, cat si pe zona de sport. Ministerul intentiona sa organizeze Ziua Europei si alte evenimente atat in vederea promovarii programelor de tineret cat si in vederea promovarii programelor de sport pentru care mi s-a comunicat ca trebuie adoptata aceasta hotarare de guvern. De altfel aceasta hotarare de guvern a fost invocata in note de oportunitate sau de fundamentare intocmite pentru organizarea altor evenimente.

In legatura cu sustinerea inculpatului Paul Diaconu ca ar fi purtat discutii cu mine dar mai ales cu doamna Cazan cerandu-mi sa oprim aceasta achizitie intrucat nu era timpul necesar si ca eu i-as fi replicat ca este imposibil intrucat este un act asumat in fata guvernului sau a partidului” arat ca niciodata dl Paul Diaconu nu mi-a cerut sa oprim achizitia serviciilor de organizare a evenimentelor de la 2 mai. Dimpotriva, el a fost cel care a sustinut alaturi de dl Toia, directorul directiei achizitii, necesitatea externalizarii serviciilor de organizare a evenimentelor catre firme private. Pe de alta parte nu inteleg de ce ar fi avut dl Diaconu astfel de discutii cu sefa mea de cabinet din moment ce dansul era directorul directiei generale economice si resurse umane, iar de achizitia respectiva se ocupa dl Toia, directorul directiei investitii. Dna Cazan niciodata nu mi-a adus la cunostinta ca ar fi purtat o astfel de discutie cu dl Diaconu.

De asemenea precizez ca organizarea zilei tineretului era o obligatie legala. Niciodata nu s-a pus problema ca organizarea zilei tineretului era un act asumat in fata guvernului sau a partidului, cum in mod mincinos sustine dl Diaconu in declaratia data in fata instantei. Acest aspect este confirmat si de martorul Constantinescu Octavian Clement in declaratia data in fata instantei. In final, cu privire la declaratia dlui Diaconu ca la un eveniment anterior mi-ar fi sesizat ca sunt preturi duble, arat ca dl Diaconu minte! Niciodata nu mi-a adus la cunostinta ca MTS urma sa achizitioneze produse la preturi duble. Am avut cu dl Diaconu o singura discutie pe teme legate de achizitii ale ministerului, cand a venit la mine si mi-a comunicat ca ministerul intentioneaza sa achizitioneze prin achizitie directa anumite calculatoare, iar dl Diaconu mi-a spus ca are o firma prin care si-ar dori sa vanda ministerului acele produse, rugandu-ma sa ii solicit eu acest lucru dl Toia, directorul Directiei Investitii din minister. Eu i-am spus ca nici nu vreau sa aud de asa ceva, ca nu avusesem si nici nu intentionam sa am vreodata discutii cu directorul de la achizitii avand ca subiect firmele de la care MTS achizitioneaza diverse produse, si i-am interzis in mod ferm sa faca achizitii in contul MTS de la firmele lui sau ale cunoscutilor.

DI Presedinte, am constatat ca Paul Diaconu a procedat in felul acesta in cursul anului 2010, cand a detinut functia de director general al complexului sportiv national Lia Manoliu, cand a facut doar achizitii directe, de la firmele sale si ale rudelor/cunostintelor, aspect pe care l-a si recunoscut in presa.

Aceste aspecte reies si din raportul de audit intocmit de catre MTS in anul 2010 cu privire la activitatea lui Paul Diaconu ca ordonator de credite la Lia Manoliu, ca urmare a acestui raport de audit a fost demis din functie sau i s-a cerut demisia. Acest raport de audit nu se afla la dosarul cauzei dle Presedinte. Daca il veti solicita de la MTS veti vedea ca ceea ce va spun este adevarat.

Domnule presedinte, onorata instanta, ca ministru nu am urmarit decat sa respect legea si sa cheltui eficient banii din buget. Si sa fac cat mai multe economii la toate capitolele. Pe perioada mandatului meu de ministru de 7 luni, s-a cheltuit doar 12 % din bugetul total alocat ministerului.

Domnule Presedinte, va spun sincer ca niciodata nu am intentionat sa obtin pentru mine sau pentru altul vreun folos necuvenit.

Nu am intentionat sa obtin si nu am obtinut niciun beneficiu din organizarea acestor evenimente”.

LUMEA JUSTITIEI.R